

SVÄVAREN

UFO-CENTER, KARLSKOGA
FÖRENINGENS
ORGAN

DATUM: 1980*03*22

NR 2/80

UR INNEHÅLLET:

- ✓LEDARE
- ✓MOTION
- ✓MYSTISK FARKOST
KOLLIDERAR MED
TRÄD
- ✓TEFATET I
SOCORRO
- ✓JORDBÄVNINGS-
LJUS
- ✓UFO- ETT FYSI-
KALISKT FENO-
MEN?
- ✓SF-INFORMATION
- ✓KLIPPT&SKURET

Fantasibilden på omsla-
get kan få gälla som
påskhälsning till våra
läsare. En planet där
man har äggformen till
sina byggnader.
GLAD PÅSK, från redak-
tionen.

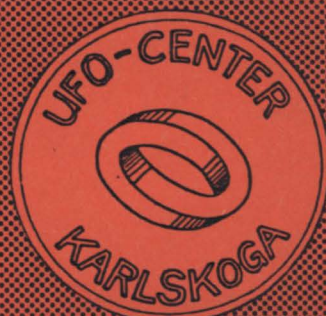
Tekning: Owe Lewitzki

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

UFO-CENTER
KARLSKOGA
c/o Owe E. Lewitzki
Bladvägen 25
0586-376 78
691 00 Karlskoga

Ledare

HEJ IGEN !

Föreliggande SVÄVARE torde intressera både skeptiker och UFO-fans. Vi har bl.a. en förstahandsnyhet från en australiensk tidning samt en originalartikel, en ny teori vilken kan tänkas förklara vissa UFO-fenomen. Vi är faktiskt rätt stolta att som första tidning i världen kunna trycka denna originalartikel.

Beträffande aktiviteter, så har vi hållit årsmöte. Tyvärr var det inte så många som ställde upp. Däremot drog vår utställning på biblioteket desto mera folk. Den besöktes av åtskilliga intresserade (t.o.m. hela skolklasser) under de 14 dagar den var tillgänglig för allmänheten. Vi hoppas att den så småningom resulterar i flera medlemmar.

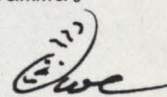
Apropå medlemmar, det är många som glömt(?) förnya sitt medlemskap i år. Vad kan det bero på? Styrelsen tror inte att anledningen kan vara bristande aktiviteter. Vi har i år fördubblat antalet träffar mot förra året och vi försöker att tillgodose alla intresseinriktningar i föreningen. Därför har vi dragit den slutsatsen att ni bara har glömt att betala medlemsavgiften. Av den anledningen har vi lagt med ett inbetalningskort i detta nummer av SVÄVAREN. Så skärp er nu! De som inte betalt avgiften till nästa gång SVÄVAREN utkommer, kan inte vänta sig något mera nummer av denna högintressanta tidning.
SLUTSNACKAT OM DETTA!

Den mest besökta föreningsträffen var, utan tvekan, diskussionskvällen (800305) i ämnet: Närbkontakt av 3:e graden. Om det nu beror på intresse i ämnet eller på det utlovade tidningsbesöket av KT (vilket emellertid uteblev). Jag tror det beror på det förstnämnda att så många ställde upp, vilket är glädjande, samtidigt som det ger oss arrangörer en vink. Varför inte tidningen kom, vill jag inte spekulera över, de får en ny inbjudan framöver. Vi som träffades den kvällen, hade en mycket givande diskussion, det är alla överens om. Sådana här temakvällar kommer att upprepas även i framtiden. VÄLMÖTT!

Riksorganisationen UFO-Sveriges riksstämma 1980 i Enköping står för dörren. Närmare bestämt den 22 mars. Som nu även du som inte haft möjlighet att närvara på våra träffar kan se, så har UFO-CENTER KARLSKOGA denna gång lämnat in en motion till riksstämman. Troligen rena dynamiten. Det innebär att vi åker ett gäng på 14-15 pers till Enköping för att slåss för det vi tror på, nämligen demokratiska spelregler även i Riksorganisationen UFO-Sverige. Det kommer att bli hårda tag, men vi hoppas verkligen att berörda parter tål konstruktiv kritik. Det gäller ju inte att splittra utan att istället rätta till vissa misshälligheter för att därigenom svetsa samman.

Men vi väntar oss naturligtvis inte bara en fajt, utan ett mycket intressant program torde vara värt resan och inträdesbiljetten. Därutöver träffar man alltid intressanta människor på detta sätt och kan därigenom knyta många trevliga bekantskaper. Egentligen borde hela UFO-CENTER KARLSKOGA fått möjlighet att åka till Enköping. Men du som inte kan åka nu får väl komma igen nästa riksstämma.

VI SES OCH HÖRS

PS! Ni har väl prenumererat på UFO-Information för 1980. Sista numret var toppenintressant. Tidningen har verkligen fått sting igen (Gratulerar!).

MOTION

MOTION FRÅN UFO-CENTER KARLSKOGA
TILL RIKSSTÄMMAN 1980.

Vi inom UFO-CENTER KARLSKOGA, är av den åsikten och högeligen oförstående inför det faktum, att Carl-Axel Jonzons uppdrag inom Riksorganisationen UFO-Sverige, bestående i handhavandet av organisationens tidning UFO-Information, för honom medför ett stort antal röstmandat för samtliga prenumeranter på nämnda tidning vid organisationens riksstämmor.

Hur många av UFO-Sveriges medlemmar vet för övrigt om, att det existerar en förening inom organisationen, som heter UFO-INFORMATION. Hur många är medvetna om det faktum, att vi som prenumeranter numera är medlemsanslutna i två föreningar: Föreningen UFO-INFORMATION samt RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGE. Och hur många är medvetna om att de i tvistefrågor, i och med detta förfarande, i princip indirekt (genom röstombud) kan lägga "sin röst" både för och emot på samma gång!?!

Synnerligen reglementsvidrigt, skulle man kunna säga. Detta innebär ju, som var och en torde förstå, ett rent odemokratiskt förfarande, i och med att Carl-Axel Jonzon som ensam person med dessa röstmandat kan rösta ned nästan samtliga föreningsombud. Han behöver bara värva några få ombud för sin linje.

Praxis, exempelvis inom den fackliga rörelsen, är ju annars, att varje klubb (förening) inom huvudorganisationen vid respektive riksstämmor/kongresser har rösträttsmandat i förhållande till sitt medlemsantal. Detta är ju grunden för hela vårt demokratiska tänkande, t.ex det proportionella valsystemet.

Motionen utmynnar således i, att UFO-CENTER KARLSKOGA uppmantar riksstämman att omedelbart upphäva dessa Carl-Axel Jonzons mandat.

UFO-CENTER KARLSKOGA

Joe G. Lewné

Ordförande

Carl-Elovas Jön

Viceordförande

MYSTISK FARKOST KOLLIDERAR MED TRÄD

Från vår kontaktman i Australien, har vi fått vetskap om en mycket intressant händelse, vilken vi här presenterar i översättning. Händelsen torde ha inträffat omkring början/mitten februari 1980, då brevet är poststämplat 800213. Tyvärr har Eiwind Kringsberg, som skickat oss utklippet, missat att skriva på tidningens namn samt datum. Vågar man gissa att denna artikel var ifört i ADELAIDE NEWS ? Redaktionen för tidningen SVÄVAREN, vill härmed emellertid framföra sitt varma tack till Eiwind, för sin fina insats som rapportör och vi hoppas få höra från dig även i framtiden.

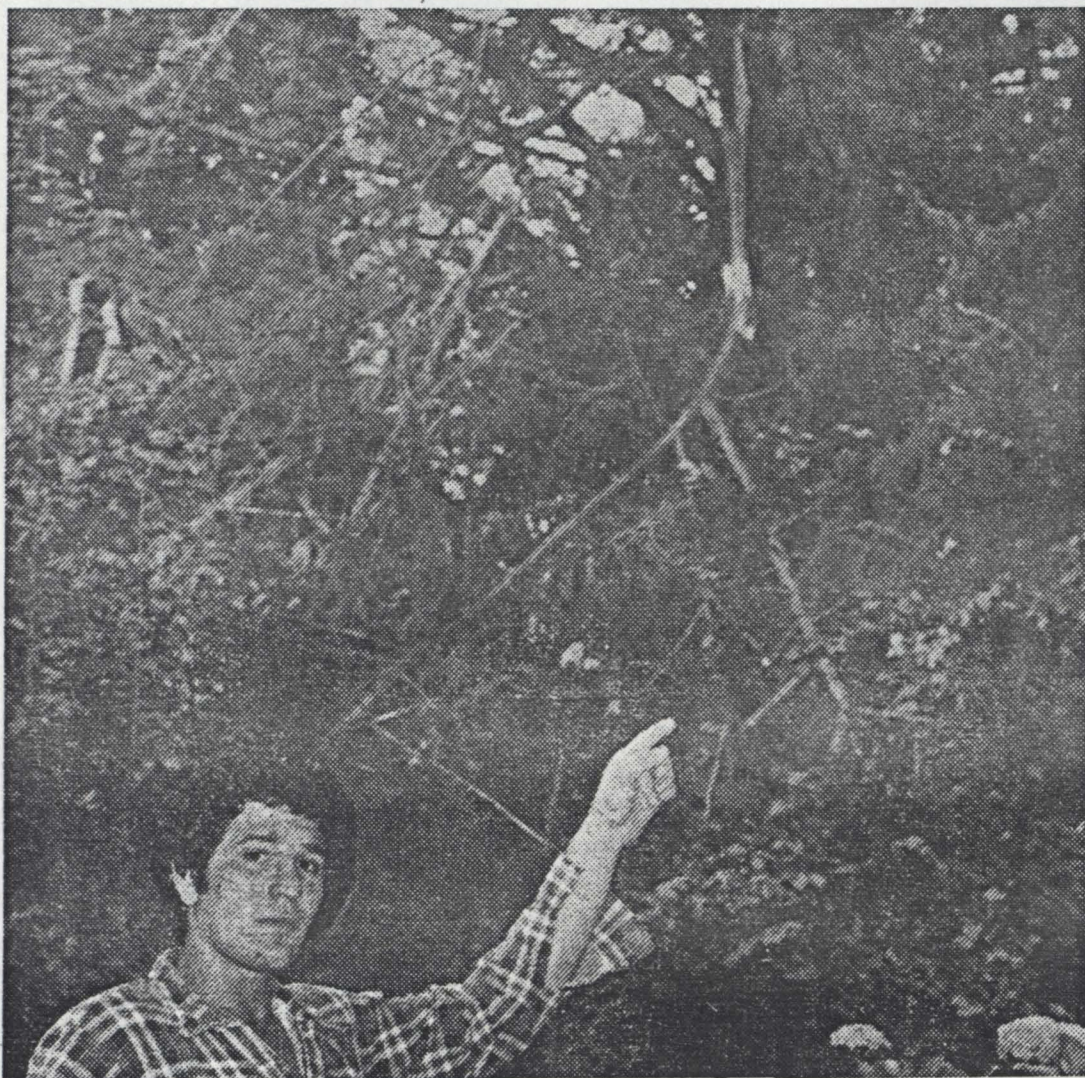
I Australien, liksom även i vissa andra delar av världen, händer det tydligen rätt mycket på UFO-fronten just nu. Denna händelse i Australien är verkligen ett bra exempel på, hur undflyende och gäckande dessa är, trots efterlämnade spår. Detta fall, som så många andra, torde stämma även den mest inbitne skeptikern till eftertanke. Men läs och bedöm själv!

NATTLIG TERROR I ADELAIDE HILLS

Ett mystiskt föremål "körde" in i ett jätteträd uppe i Adelaide Hills förra natten, berättar en man från trakten.

Det var herr Daryl Brown, anställd på ett stuteri i Stirling som visade en grupp tidningsmän de stora skadorna på en 70 meter hög jättetall. Herr Brown säger att han ett kort ögonblick såg ett gult halvmåneformat, åtta meter långt föremål över trädet.

Idag ser det ut som om en stor bil har rännt in i trädet, bara det inte vore så, att skadorna befinner sig 30 (trettio) meter över marken. Trädet står på Glenalta stuteriet i Old Carey Gully Rd.

Daryl Brown pekar på de splittrade grenarna där han såg UFO:t.

Närbild av det skadade trädet.

Fru R.N.Irwin, som driver Glenalta stuteriet säger idag "att det är mycket märkligt". "Jag har tittat på när UFO-experten idag har utfört sina undersökningar med instrumenten och det är ingen tvekan om att hans IR-strålningsmätare reagerade på ett märkligt sätt när han vände den mot trädet", säger hon.

"Jag tror inte på flygande tefat och dylika ting, men denna händelse är märklig, ja mycket märklig".-- Fru Irwin, som är änka till Bob Irwin, f.d. ordförande i SA Jockey Club, säger att inga hästar i stuteriet ser ut att ha påverkats av händelsen. Vid den kraftiga sammanstötningen, lossnade trädets rötter och stammen vreds nästan ett helt varv. En del av trädkronan på ena sidan skadades vid sammanstötningen. Grenar, mer än 30 cm tjocka, vilket motsvarar en normal trädstams tjocklek, blev avbrutna som tändstickor under föremålets tyngd.

Mr Daryl Brown med en av sina hundar.

Det fanns inga brännmärken på, vare sig trädet eller på marken runt detta, men stammen bar flera djupa märken av sammanstötningen.

Herr Brown (21), sa att han igår kväll satt inne i huset på stuteriet ca 21,50 och tittade på TV när två stora och vaksamma vakthundar, den ene en prisbelönad Grand Danois, började skälla och yla av skräck.

Australienska flygvapnets bas i Edinburgh (RAAF), har inte mottagit några rapporter om någon flygkrasch och Meteorologiska Institutet kan heller inte förklara händelsen.

"Jag har aldrig hört hundarna låta så", säger herr Brown idag. "De lät mera som prärievargar, ylande efter månen". "Sedan hörde jag den kraftiga kraschen och trädet som splitrades. Jag vet inte vad det kunde ha varit. Jag sprang ut för att se efter, men jag såg ingenting då.

Jag gick vägen ner mot stallarna, varifrån jag tyckte att det splitrande och kraschande ljudet kom ifrån, och när jag kom under trädet tittade jag upp. Då såg jag något gult, men det gav inget sken eller någon glöd ifrån sig. Jag lyste på det med min ficklampa, det var som att lysa på någon bil.

Det var en stor cylinder - den hade en halvmåneformad botten - och den var 8 till 9 meter lång. Jag visste inte vad jag skulle göra. Jag hade med mig två barn och för att inte skrämma dem gick jag tillbaka till huset innan de såg föremålet.

Sedan ringde jag polisen, men när jag sedan gick till fönstret för att titta, var det borta".

V Ä R M E

"Det gav inget ljud ifrån sig, det hördes bara ljudet från hundarna vilka var skrämda från vettet, och så ljudet av timret som knäcktes." Herr Colin Norris från Australian International UFO Research, sa att

skadorna på trädet och andra spår i området, övertygade honom om att det var en UFO som besökt Häststuteriet igår natt.

Herr Norris undersökte området med en geigermätare, men fann ingen onormal strålning eller magnetiska fält. Men när han undersökte om det fanns infraröd värme, slog indikatornålen i botten på skalan. "Det kommer mycket värme från tallen ännu", sa mr Norris. "Jag kan inte uttala mig med säkerhet, men detta måste vara resultatet av en UFO", ansåg han.

Slut på artikeln.

Vad kan nu detta ha varit? Ja- vi kan väl vara överens om, att det inte kan röra sig om en synvilla denna gång. Inte heller kan det vara frågan om en misstolkning av ett astronomiskt objekt (ex v Venus), vilket man från officiellt håll ofta skyndar sig att framhålla vid iaktagna UFO:n. Att försöka förklara denna händelse med plasmateorin, vilken på annan plats i detta nr av SVÄVAREN presenteras av Ragnar Forshuvud, har jag personligen också mycket svårt för. Vi måste alltså erkänna att det i detta fall rör sig om ett fysiskt fast föremål, som kolliderat med jätteträdet och efterlämnat dessa tydliga spår. Som ytterligare bevis, har spåren lämnats på en höjd av trettio meter över marken. Föremålet måste alltså ha kunnat sväva eller flyga. Spåren visar också, att det hade en avsevärd vikt.

Man kunde förstås tänka sig, att det kunde röra sig om en "kryssningsrobot" eller något liknande. De är ju på modet nu. Men, mot denna teori står följande fakta och frågor. Föremålet blev tydligen inte allvarligt skadat av den kraftiga kraschen, som skulle ha totalförstört vilken normal bil som helst. Är kryssningsrobotars elektronik så okänsliga, så att de kan klara en sådan smäll och utan mankeming tillåta roboten att fortsätta sin färd?! Förfogar Australiens försvar över sådana sofistikerade flygande apparater? Inte ens supermakterna torde ha sådan krigsutrustning och inte kan man sända de nu förekommande typerna på så långa avstånd som till Australien.

Om någon krigsmakt, Australiens eller annan, förfogar över liknande utrustning, skulle man i så fall verkligen testa dem över bebodda trakter och riskera, dels upptäckt, dels liv och egendomsskador? Knappast troligt. Dessutom kan man inte bortse från det faktum att "farkosten" var ganska stor och framförallt, den FÄRDADES LJUDLÖST!!

Form och "beteende" passar annars ganska bra in på begreppet "Flygande Tefat", även om denna mystiska farkost inte hade den riktiga tefatsformen, utan var cylindrisk med "halvmåneformad" botten (Hur nu en sån ser ut? En utmaning kanske för våra illustratörer!)

Kan man då som UFO-log fastslå att det här rört sig om en extraterrestrisk(utomjordisk) besökare från främmande världar? -- Nej! För, om man kunde det, då skulle man ju inte behöva kalla den för UFO (Oidentifierat Flygande Föremål). Dessutom skulle man ju inte behöva spekulera över vad det kunde vara.

Ni känner ju vid det här laget min kritiska och ifrågasättande inställning till UFO som extraterrestriska farkoster, även om tanken fascinerar mig. Om inte, så vill jag här poängtera den ytterligare, men måste samtidigt medge, att det finns mycket som tyder på den extraterrestriska teorin vid många dokumenterade UFO-fall världen över, så även i detta fall.-- Nej, vi får nog ge oss till tåls ytterligare, innan vi kan utropa: "VAD VAR DET JAG SA?"

Det enda vi med säkerhet kan fastslå är, att vi i och med detta UFO-fall i Australien, har ytterligare ett bevis för att UFO-fenomenet existerar. Därmed borde denna händelse sporra oss ytterligare till att fortsätta med vår tyvärr "amatörmäsiga" forskning i de gåtfulla UFO-fenomenen. Tills vi genom upplysning av allmänheten och de styrande, äntligen kan få vetenskapsmännen att ta sig an detta fascinerande forskningsområde. En "vacker dag", får vi kanske det slående beviset: Vi existerar inte ensamma i universum. Man borde egentligen redan insett det för länge sedan. Det finns ju tydliga spår av forntida utomjordiska besökare, tänk bara på Sirius Mysteriet. Kanske har vi, när allt kommer omkring, svaret på UFO-gåtan här på jorden. Det finns ju för övrigt även andra teorier, vilka vill förklara detta fenomen.

Kom ihåg, vi låter oss inte tryckas ner med argument, varken från fanatiker eller från ologiska kritiker. UFO EXISTERAR!

OWE E. LEWITZKI

UFO-CENTER KARLSKOGA

Behjälplig vid översättningen: Sigvald Grössfjeld

BILDTXT:

Då Daryl Brown, andfådd kom till platsen varifrån han hade hört det kraschande ljudet, så lyste han uppåt med sin ficklampa. Plötsligt såg han ett gult cylindriskt föremål med halvmåneformad botten, sväva i luften ovanför ett 70 meter högt jätteträd.

UFO't, som var på väg bort, hade tydligen kolliderat med trädet och bl a slitit av en 30 cm tjock gren, samt förorsakat andra skador 30 meter ovan marken.

"Farkosten" gav inget sken ifrån sig och var heller inte upplyst. "Det var som att i mörkret, lysa med en ficklampa på en mörklad bil", sade Daryl.

Så här tänker sig vår teknare den australienska UFO-händelsen.
(Se även artikeln här ovan.)

Teknare: JÖRGEN LEWITZKI

ÅR 1980 I DEN KRISTNA ERAN ÄR, DET 6693:e ÅRET I DEN JULIANSKA PERIODEN, DET 2733:e FRÅN ROMS GRUNDLÄGGNING, DET 2756:e FRÅN OLYMPIADENS BÖRJAN OCH DET 1:a I SOLCIRKELN ELLER SÖNDAGSÄNDRINGEN. MUHAMMEDANERNA RÄKNAR DET 1400:e ÅRET OCH ENLIGT JUDARNAS KALENDER ÄR DET ÅR 5740/41 I ÅR, DE HAR JU NYÅR DEN 11:e SEPTEMBER.

(UR "DEN SVENSKA ALMANACKAN 1980")

TEFATET I SOCORRO

Följande är första avsnittet i en artikelserie, som är avsedd att så detaljerat som vårt utrymme tillåter, beskriva de mest kända närkontakterna av tredje graden.

Avsikten är att presentera ett fall i varje nummer av tidningen. Då det finns ca 1100 kända tredjegradsfall i UFO-litteraturen, kan den som är intresserad med andra ord lösa sin medlemsavgift för åtminstone 1 år framåt.

Dagens avsnitt behandlar det s.k. Socorro-fallet, som av bl.a. Dr Allen Hynek betraktas som ett av de klassiska. Han säger i sin bok "The UFO Experience" att huvudvittnets berättelse är bland de mest trovärdiga han hört. Hynek var själv en av dem som intervjuade vittnet strax efter händelsen.

SOCORRO, 24 april 1964

"Titta, titta", ropar kvinnan och pekar på något som syns till höger genom bilens vindruta. "Vad är det där?" Mannen vid raten och tre unga pojkar i baksätet lutar sig fram för att också kunna se ut genom rutan. Ett märkligt föremål befinner sig endast några hundra fot nordost om bilen, som körs i rakt nordlig riktning. De fem turisterna från Colorado ser ett äggformat objekt med slät aluminium- eller magnesium-yta närma sig. Det är något större än familjens egen 1955-års Cadillac.

Några sekunder senare har föremålet sjunkit till knappa 10 fot över marken och verkar vara på väg rakt mot bilen. Det passerar över biltaket med endast några fot tillgodo och vidrör nästan antennspetsen. Ljudlöst fortsätter det sin färd några hundra yards mot sydväst, där det plötsligt stannar och blir stående stilla i luften under cirka 30 sekunder. Därefter börjar det sjunka och försvinner ner bakom en kulle, som blockerar sikten. Mannen som kör bilen reagerar med ilska över piloten som, hur avancerat hans flygplan än må vara, kör så nära att han nästan kolliderar med bilen.

(Enligt de undersökningar som gjordes i efterhand, bör klockan vara omkring 17:45 när detta händer.)

Lonnie Zamora, en 31-årig polisman i Socorro, upptäcker vid samma tid som ovanstående inträffar en fortkörare, som han börjar förfölja. Ung. 50 sekunder senare, när han befinner sig en halv mile söder om Spring Street, hör han ett dån genom sin öppna sidoruta och ser en mycket skarp blå konformig ljusflamma i sydsydväst på ett avstånd av ca 2500 fot (750 m).

Sgt. Chavez

LONNIE ZAMORA

I samma riktning finns ett dynamitupplag, som ägs av stadens borgmästare, och Zamora beslutar sig därför att upphöra med förföljandet av fartsyndaren och i stället undersöka om upplaget har exploderat och om någon i så fall blivit skadad.

Han svänger av den belagda vägen vid "Church of the Good Shepherd" och när han kör över den ojämna terrängen i riktning mot flammen, hör han tydligt från föremålet som avlägsnar sig, ett ihållande dån. Polis-

mannen kör i riktning mot dånets och flammen i ung. 20 sekunder. Han berättar: "Flammen var blå, väldigt intensiv, en aning orange runt utkanterna och ännu mer nära botten... liksom orörlig men verkade sjunka sakta. Eftersom jag fortfarande körde bilen, kunde jag inte fästa alltför stor uppmärksamhet på flammen. Den var smal, smalare uppåt än neråt. Kunde kanske vara en och en halv grad vid i toppen. Men jag kunde inte se botten på flammen eftersom sikten skymdes av en kulle. Såg ingen rök men lite damm verkade röra sig över marken i just den riktningen. Vinden blåste hårt så kanske kom det sig av blåsten. Himlen var mestadels klar, bara några enstaka moln här och där. Vinden blåste mot mig från ung.sydsväst eller sydväst, för jag såg hur dammet flög av bilhjulen när jag försökte köra bilen uppför den första kullen, där jag kunde se ravinen och föremålet i den."

Efter två misslyckade försök att köra upp bilen på kullens krön, lyckas Zamora äntligen ta sig upp. Under uppfarten märker han att dånets han hört, som hela tiden sjunkit i frekvens, nu har tystnat. Detta händer omkring 17:46:10.

Uppe på toppen av kullen, ca 5 sekunder efter det att dånets har upphört, känner han sig förvirrad av den plötsliga tystnaden. "Visste inte vad jag skulle ta mig till, för det fanns inget ljud och ingen ljusflamma att följa. Ung. 10-15 sekunder senare 150 yards i sydvästlig riktning, såg jag föremålet. Det stod i ravinen vid sidan av vägen. Jag stannade bilen. Först tyckte jag att det liknade en vit bil, som hade rullat över på sidan med den bortre änden något högre än den hitre. Men detta stämde egentligen inte med hur det verkligen såg ut. Ändå trodde jag för några ögonblick att det var så, att några ungar kanske hade vält bilen av misstag."

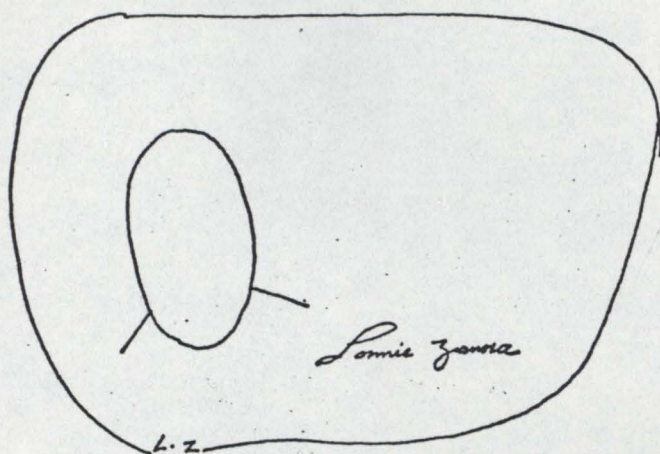
"Sedan såg jag två små figurer i vad som verkade vara vita overaller, som stod ganska nära föremålet på dess nordvästra sida, som om de inspekterade det. De stod bredvid det och en högväxt buske (greasewood). En av figurerna, den närmast mig, vände sig om som om han hört eller sett min bil komma. Han måste ha sett mig för när han vände sig om, tittade han rakt på min bil. Han verkade bli förvånad, ja, nästan hoppa till lite."

Under de ca 2 sekunder som Zamora observerar figurerna, lägger han märke till att bådas huvuden befinner sig avsevärt mycket lägre än högsta toppen på busken som de står bredvid. "När det gäller de två små figurerna," kommenterar han senare, "kan jag inte minnas att de bar några speciella huvudbonader. De verkade normala, men små, kanske i samma storlek som pojkar."

I hopp om att det ändå är någon slags bil eller annat vanligt fordon och för att inte behöva sända något kontroversiellt meddelande över polisradion, beslutar han sig för att ändå leta efter de bilspår, som han föreställer sig måste finnas. Han startar bilen och när han ger sig iväg sänder han följande radiomeddelande till sheriffhöghögarternet, "Socorro 2 till Socorro. Eventuell bilolycka. Kommer att befinna mig utanför bilen i avsikt att undersöka fordonet nere i sänkan."

Just innan detta händer, har Zamora förlorat föremålet ur sikte på grund av att han passerar en svacka, som därefter leder upp mot den kullens topp, där han kommer närmare föremålet. Han börjar nu bli allt osäkrare på vad han egentligen har sett. Trots att han i radion framfört sin ursprungliga idé om den välta bilen, blir han alltmer säker på att vad han sett inte är någon bil i ordets vanliga betydelse. Han hade nämligen sett stöd sticka ut från båda sidorna av föremålet. Närvaron av dessa stöd, de två små figurernas vita kläder och objektets form, får Zamora att allt starkare misstänka att han sett något han inte kan tro på, eller vill tro på, eller något som kanske är en nödländad experimentfarkost från White Sands, något som han kanske inte borde ha sett.

FIRST VIEW OF THE OBJECT
FROM APPROXIMATELY .15 MILES
"FÖRSTA OBSERVATIONEN" Looking DOWN ON IT

I tron att det är någon slags hemlig experimentfarkost, ber han per radio att New Mexico State Police Sergeant Samuel Chavez ensam skall komma till platsen. Zamora berättar senare att denna begäran grundar sig på att han betraktar Chavez som pålitlig och den rätte personen att underrätta eventuella berörda myndigheter. Han vill också ha ett vittne så att han, ifall farkosten plötsligt skulle ge sig iväg, inte skulle anklagas för att "se saker".

Polisbilen kommer upp ur svackan och fortsätter mot sydväst en bit parallellt med ravinen. Zamora ser emellertid inte föremålet förrän bilen har nått ända till kanten av den ganska branta sluttningen, som reser sig nordväst om föremålet, ung. 50 fot bort.

Han stannar sin bil omkring kl. 17:47. Han har fortfarande radiokontakt. När han går ut ur bilen, faller mikrofonen ner. Han böjer sig för att ta upp den. Då hör han en tung smäll, metallklingande, tyngre än en tanklucka. "Jag känner väl till tanks från min tid i armén." Sedan hördes ytterligare en mycket kraftig smäll någon sekund senare, eller så. Jag gick snabbt ut ur bilen och vände mig mot föremålet i ravinen."

"Där, ung. 50 fot (15 m) bort i svackan, såg jag den mystiska farkosten klart och tydligt." Zamora kan tydligt se två landningsställ, som han inte sett vid förra tillfället. De två stöd han förut såg är nu nästan helt skymda av buskaget.

"När smällen kom, vände jag mig och satte fart mot farkosten med snabba steg. Hade väl gått tre steg när jag hörde ett plötsligt öronbedövande dånet. Just innan dånet hade jag lagt märke till en röd inskrift på sidan av föremålet. Sedan kom dånet och en ljusflamma och jag slängde mig på marken eftersom jag trodde att den skulle explodera. När jag märkte att ingen explosion kom och att dånet fortsatte, sprang jag upp och törnade emot bakpartiet på bilen och tappade glasögonen. Reste mig upp och fortsatte runt bilen för att få den som skydd mellan mig och föremålet."

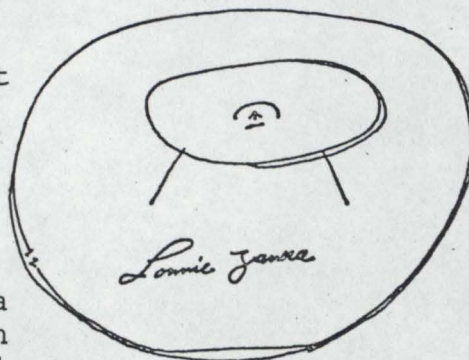
Zamora känner en svag hetta mot kroppen. "Från flammen skulle jag tro, när jag var som närmast den. Det var ingen stark hetta. Flammen kom från mitt under föremålet."

Från det ögonblick han kliver ut ur polisbilen, lägger Zamora märke till vissa detaljer på föremålet.

"Från min nya position (från nordväst) hade jag möjlighet att se vad som kan betraktas som sidan på farkosten. Formen var oval. Jag såg inga fönster eller dörrar."

Sketch of Object
FROM My Position -
AT APPROXIMATELY 103 ft. -

Zamora är säker på att objektet stod kvar på landningsställen ända tills dånet och den rökfria flammen startade. Sedan startar farkosten omedelbart och lyfter från marken.

ANDRA
OBSERVATIONEN

Han är för skrämmd för att tänka på att ta upp sina glasögon och fortsätter att springa över kullen mot norr så fort hans ben kan bära honom. "När jag började springa igen, efter att ha fallit, tittade jag bakåt kanske två gånger," säger polismannen. "Lade märke till att farkosten hade stigit upp till samma nivå som bilen, kanske en 20 fot (6 m) ovanför botten av ravinen. Jag skulle tro att det tog ca 6 sekunder. Hade väl sprungit 25 fot när jag märkte att objektet var i nivå med bilen."

Jag fortsatte att springa och hoppade över kullens norra krön. Då vände jag mig om (omkr. kl. 17:47:20) och skyddade ögonen med armen, eftersom jag fortfarande trodde att den kunde explodera. Då slutade dånet. Det förvånade mig, jag antar att jag hade väntat mig att dånet skulle fortsätta. Så hördes ett tjutande ljud, en skarp ton. Ljudet gick från ett högt tonläge till ett lägre på kanske en sekund och slutade sedan. Det blev så tyst att man skulle ha kunnat höra en knappnål falla. Jag lade vid detta tillfälle märke till att farkosten inte längre steg uppåt. Den började röra sig bort från mig mot västsydväst på ung. samma höjd över marken och det rörde sig snabbt. Jag hörde inget mer ljud från den."

"Det såg ut som om den for över dynamitupplaget, ung. 3 fot (1 m) ovanför. (De analyser som gjorts i efterhand tyder emellertid på att farkosten endast ur Zamoras synvinkel verkade passera över dynamitförrådet, men med stor sannolikhet passerade 50-100 fot söder därom.)

Upphetsad över vad han har sett och övertygad om att här gäller det att få tag i ögonvittnen, eftersom inte sergeant Chavez ännu har anlänt, ger sig Zamora av tillbaka till bilen, tar upp sina glasögon, hoppar in i bilen och anropar Nep Lopez på sheriffhögkvarteret ännu en gång. "Titta ut genom fönstret och se om du kan upptäcka något föremål," ropar Zamora till honom. Han glömmmer dock att säga att det gäller det södra fönstret och för att se genom det måste Lopez lämna sitt kontor och gå tvärs över en korridor, eftersom hans eget fönster vetter mot norr.

"Vad är det?" undrar Lopez, "vad talar du om? Jag står och tittar ut genom det norra fönstret och kan inte se någonting." Som svar på Lopez fråga säger Zamora: "Det ser ut som en ballong." En träffande beskrivning av utseendet, dock inte beteendet, då föremålet nu förflyttar sig fortare än något Zamora tidigare sett och dessutom i motvind. Zamora berättar senare: "Jag kan inte förstå vad som höll föremålet uppe i full fart. Inte ett ljud hördes. När dånet och flammen hördes/syntes steg föremålet sakta, som om det vore tungt. Men när dånet och flammen upphörde, såg allting väldigt lätt ut. Det steg utan ansträngning i 45° vinkel mycket snabbt."

Samtidigt som han fortfarande har radiokontakt med Lopez, står Zamora och ser farkosten försvinna långt borta. Den behåller samma höjd tills den kommer över valsverket på västra sidan om väg US 60, som ligger ung. en mile bort. Då börjar det stiga brant och försvinner bort över berget i samma riktning mycket, mycket snabbt. Klockan är nu ca 17:47:40.

Just som farkosten håller på att försvinna, uppenbarar sig sergeant Chavez bil på en kulle ostnordost om Zamoras position. Chavez upptäcker efter en stund Zamora och under den tid det tar för honom att komma fram till Zamora hinner denne göra en snabbskiss ur minnet av den inskription som han har sett på farkostens sida. Han går också ner en bit i ravinen, närmare den plats där farkosten stod för 30-40 sekunder sedan. Här upptäcker han att buskarna pyr och ryker och uppenbarligen har antänts av flammen und-

er farkosten. Detta fysiska och mycket påtagliga bevis för vad som har hänt påverkar Zamora oerhört starkt. Han har in i det sista önskat att det han just upplevt skulle vara en dröm.

När Chavez anländer, står Zamora vid sidan av sin bil med kallsvetten droppande från pannan. Chavez rapporterade senare: "Lonnie (Zamora) var blek som ett lakan när jag kom dit. Lonnie," ropade jag, "vad är det som hänt, du ser ut som om du sett djävulen själv."

"Det kanske jag har också," svarar Zamora.

Förutom de brända buskarna på landningsplatsen, lämnade farkosten också fyra avtryck efter de landningsställ, som Zamora observerat.

AVTRYCK FR. FÖREMÅLETS LANDN.-STÄLL

Ett av landningsställena hade stått på en sten, på vilken lämningar av metall kunde iakttagas. UFO-undersökaren Ray Stanford upptäckte dessa metallrester och tog stenen med sig. Efter diverse övertalningar från NICAP, lämnade han stenen till metallurger vid NASAs Goddard Space Flight Center och lovade att de skulle få skrapa bort hälften av metallresterna och sedan återlämna stenen med hälften kvar. När Stanford återfick stenen var alla rester på stenen bortskrapade. Innan detta sker har han emellertid vid sitt besök på Goddard Space Flight Center tillsammans med en metallurg fått tillfälle att titta på metallresterna i mikroskåp. Vetenskapsmannen säger vid detta tillfälle att det verkar vara någon slags zink-järnlegering.

När Stanford senare får det definitiva analysresultatet säger man att det är ett misstag, att det skulle röra sig om metallrester. Det är istället Si O_2 (Kiselsyra), som är mycket vanligt förekommande i naturen.

Den dramatiska skildringen av förloppet den 24 april i Socorro är hämtad från boken "THE SOCORRO SAUCER" av Ray Stanford.

Övriga källor: "The UFO Enigma" (Jacques Vallee)
 "The Hynek UFO Report" (Dr. Allen Hynek)
 "UFO's Past, Present & Future" (R Emenegger)

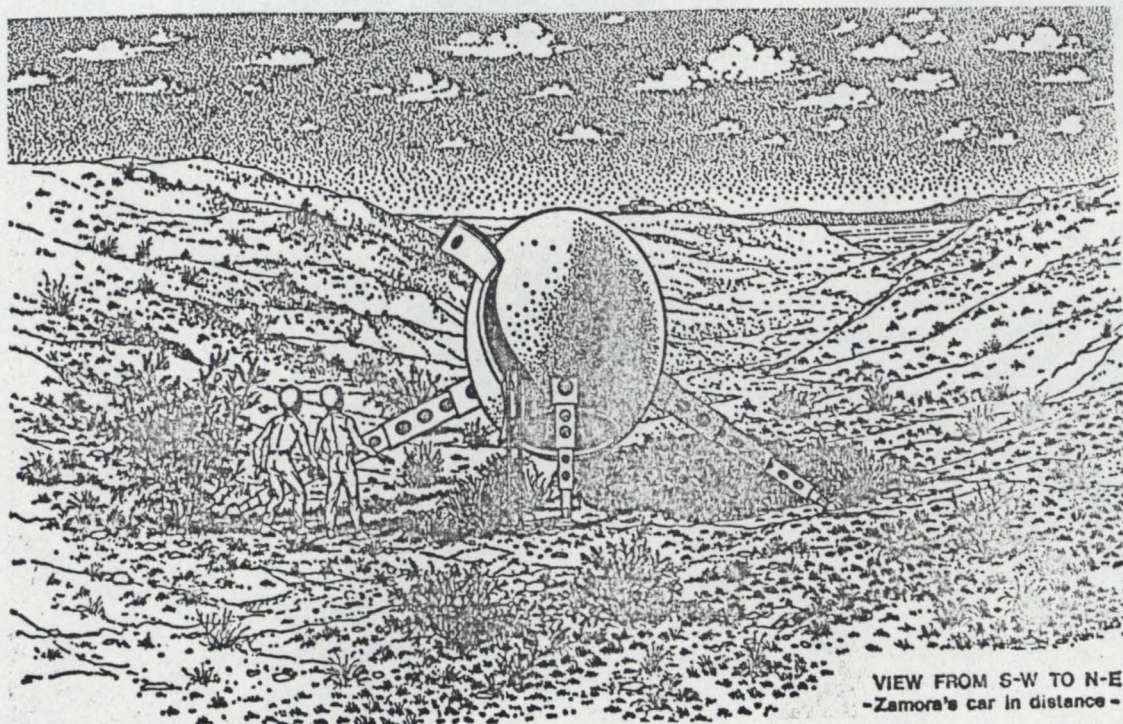
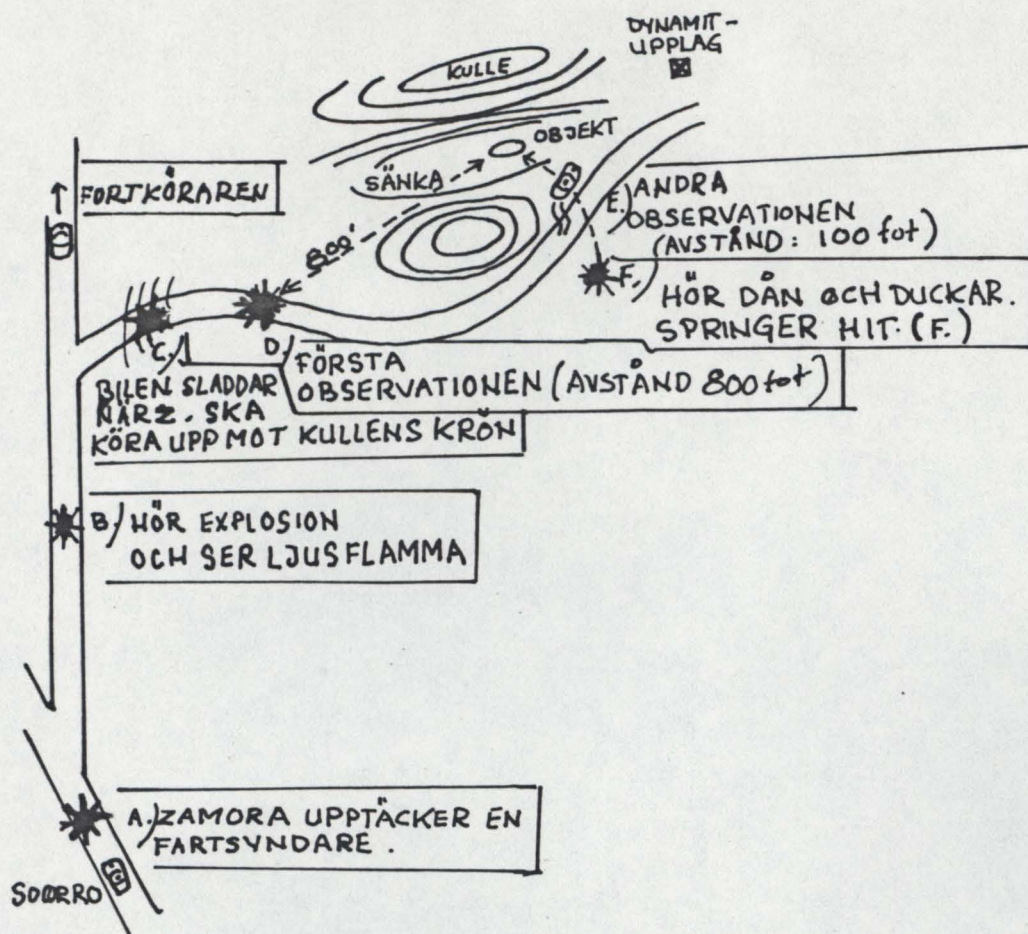
Översättning: Acke Svensson

Förkortningar:

NASA - The National Aeronautics and Space Administration
 NICAP - National Investigations Committee on Aerial Phenomena

Övriga förklaringar:

1 fot = ca 0,3 m
 1 yard = 3 fot, dvs 0,9 m
 1 mile = ca 1,6 km

JORDBÄVNINGS LJUS

I många år har människor rapporterat att de före, under och efter en jordbävning sett egendomliga ljus i skyn. Dr. John S.Derr från U.S.Geological Survey, sade nyligen att existensen av "jordbävningens ljus" numera är väl känd och ej längre bör ignoreras.

Ljusen är intensivast mitt i jordbävningen. En del som sett dem säger att de liknar strålkastare; andra säger att de ser ut som klotblixtar.

Yutaka Yasui, Japan, tog de enda kända fotografierna av "jordbävningens ljus" under Matsushiro-jordbävningarna 1965-1967. Han påstår att åtminstone 18 av de 35 observationerna som rapporterades under perioden inte kunde förklaras med kända ljus såsom meteoriter eller skymningsljus.

Det starkaste ljuset kom under jordbävningen som drabbade Kina år 1976. En seismolog rapporterade att ljusen i jordbävningens centrum var tillräckligt intensiva för att göra natt till dag. Ända upp till 320 km från jordbävningens epicentrum var ljusen starka nog att väcka upp folk som trodde att ljusen tänts i deras rum.

Experter har fört fram två möjliga orsaker: våldsam luftvibration på lågnivå, och piezo-elektrisk effekt i kvartshaltiga berg.

Om den sistnämnda orsaken visar sig vara riktig, kan det bli möjligt att utveckla elektriska varningsmetoder för förutsägelse av jordbävningar.

Tom R.Kovach

Artikeln kommer från "OMNI" sept.-79

Översättning: Seija K.

Här följer en intressant och välgörande UFO-kritisk artikel inlämnad av Ragnar Forshufvud, Karlskoga. Vad som f.ö. gör den lite extra intressant är, att vi vet att den så småningom kommer att publiceras i den amerikanska tidskriften PURSUIT, där bl. a. Allen Hynek medarbetar. Vi vill dock understryka, att här i SVÄVAREN ligger vi i vanlig ordning något före de större drakarna.

För att inte förhåva oss, ska vi dock medge, att artikeln från början skrevs som ett tävlingsbidrag till whisky-firman Cutty Sark, som alltså via en pristävling sökte artiklar rörande ämnet UFO. Forshufvuds artikel fick i sammanhanget ett hedersomnämmande och kommer att publiceras i bokform tillsammans med några av de övriga bidragen.

UFO - ETT FYSIKALISKT FENOMEN?

Av Ragnar Forshufvud, KARLSKOGA

SAMMANFATTNING:

FÖRFATTAREN TÄNKER SIG ATT UFO:s ÄR ETT FENOMEN LIKNANDE KULBLIXTAR, SOM DOCK INTE ALSTRAS AV ATMOSFÄRISKA URLADDNINGAR UTAN AV URLADDNINGAR I SPRICKOR (FÖRKASTNINGAR) I JORDSKORPAN.

Antagligen existerar det professionella uppfinnare av UFO historier. UFO pressen behöver dem, eftersom en publikation inte kan upphöra bara därför att inga UFOs observerats på sista tiden.

Med andra ord: många UFO rapporter är helt enkelt osanna. I fall där UFOs verkligen har observerats, är det ofta möjligt att identifiera de flygande föremålen som lysande meteoror, ballonger osv..

I avsikt att sortera bort opålitliga och trivåla fall, har den amerikanske astronomen J.A. Hynek (1) sammanställt en speciellt utvald serie av data: "rapporter som gjordes, i vart och ett av fallen, av åtminstone två personer med erkänd

kompetens och ansvarskänsla, rapporter som inte leder till någon lösning, bortsett från det vanliga, men värdelösa tricket att förkasta rapporten på stående fot." Hynek's lista omfattar totalt 80 fall, därav 42 närkontakter.

I de av Hynek utvalda rapporterna, har de UFOs som beskrivs en platt form, som en skiva eller ellipsoid. Den här formen inspirerade en gång till termen "flygande tefat". Beroende på föremålets kontroversiella natur, blev termen "flygande tefat" snart infekterad av känslor, och man övergick allmänt till det mer neutrala "UFO". I dag har benämningen UFO redan förlorat sin neutralitet. För vissa människor låter det mystiskt och spännande, för andra låter det bara löjligt. Ändå kommer jag här att konsekvent använda denna benämning.

Den teori som presenteras här innebär att UFOs är naturliga fenomen, inte konstgjorda produkter. Detta innebär att teorin inte kan förklara så kallade "närkontakter av tredje graden", fall där någon form av besättning har observerats. I dessa fall måste speciella förklaringar sökas, som t ex missuppfattning i ett tillstånd av upphetsning, eller avsiktligt bedrägeri för publicitet eller pengar.

Det är intressant att jämföra UFOs med ett annat underligt fenomen, nämligen kulblixtar. Den typiska kulblixten och det typiska UFO:t har vissa gemensamma drag. Båda flyger, och båda utsänder ljus. Uppenbarligen finns det också skillnader. Medan en typisk kulblixtn har en diameter på ca 0,2 m, brukar uppskattningen av ett UFOs diameter vanligen ligga någonstans mellan 10 och 100 m. Det typiska UFO:t har en tillplattad form, medan kulblixtnar vanligen är sfäriska.

En typisk kulblixtnobservation varar 3-30 sekunder, medan UFOs vanligen observeras under flera minuter, och i vissa fall mer än en timma. Kulblixtnar har definitivt en begränsad livstid. De dör ut plötsligt, ibland med en ljudlig knall. Emellanåt har UFOs setts försvinna på liknande sätt, men i allmänhet slutar observationen då UFO:t "accelererar uppåt och utom synhåll". Detta har tolkats som en bekräftelse av UFO's förmodade utomjordiska ursprung - besökarna från yttre rymden antas återvända hem. Den verkliga förklaringen kan emellertid vara helt annorlunda. Den visuella diametern av ett UFO kan minska snabbt vid slutet av dess existens, och ger då intrycket att UFO:t avlägsnar sig med en hög hastighet.

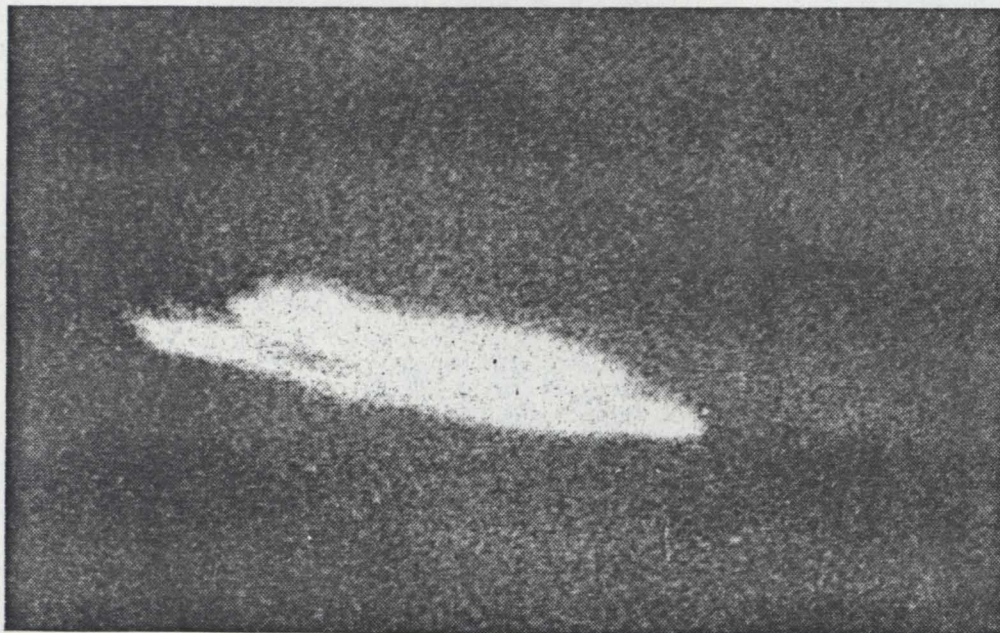
Praktiskt taget alltid har föremålen observerats på ett avstånd bortom det stereoskopiska seendet, vilket gör det svårt att bestämma deras verkliga läge. Därför förefaller det troligt att UFOs precis som klotblixtnar har ett begränsat förråd av energi, och en begränsad livslängd. Jag vill här framföra teorin att skillnaden mellan de två slagen av fenomen egentligen bara ligger i att UFO:t är mycket större än kulblixtnen och har en mycket längre livstid.

Kulblixtnarnas beskaffenhet.

Kulblixtnar, det fenomen som yttrar sig som "glödande, svävande, stabila ljusbollar flera tiotals centimeter i

diameter, som uppträder vid intensiv elektrisk aktivitet i atmosfären" (2) har ännu inte fått någon tillfredställande förklaring. Det utsända ljuset tycks komma från joniserad gas, men om energin från en kulblixtn bara var värme och joniseringsenergi skulle rekombinationen, den process som består i att positiva och negativa laddningar förenas och neutraliserar varandra, göra slut på utsändningen av ljus på bråkdelen av en sekund. Det faktum att fenomenet vanligen varar flera sekunder tyder starkt på att huvuddelen av dess energi är av magnetisk art. Med andra ord, det finns antagligen en eller flera cirkulerande strömmar inuti kulan, som ger upphov till ett magnetiskt fält. Ett elektriskt fält krävs för att behålla den cirkulerande strömmen och joniseringen. Magnetiska och elektriska fält måste finnas om någon sorts elektromagnetisk oscillation äger rum inuti kulan. Det väsende ljud som ofta hörs i samband med kulblixtnar indikerar någon sorts oscillation, fastän en frekvens i det hörbara området är förvånansvärt låg. Frekvenser som observeras i samband med UFOs är ännu lägre. Ibland rapporteras ett brummande ljud, vilket indikerar en oscillation i det lägre hörbara området, ibland syns det utsända ljusets färg ändras med en frekvens av storleksordningen 1 Hz.

Teoretiskt skulle den totala energin från en kulblixtn kunna beräknas om den utstrålade kraften och livslängden var kända. Med ljusintensiteten som utgångspunkt kan man få en grov uppfattning om hur mycket energi som utstrålas, om man antar ett rimligt värde för kulans verkningsgrad som en ljuskälla. Antag att kulan har en ljusintensitet och en verkningsgrad som en 100 W glödlampa och att dess livslängd är 10 sekunder, då blir kulans totala energi 1000 J. Om kulans radie är 0,1 m blir den utsända effekten per ytenhet 800 W/m^2 .

Bilden är hämtad från en artikel i Allehanda 800202. Fotograf: Kent Nylén Örebro. Vi har lånat den för att illustrera denna artikel, för vi föreställer oss att ett UFO enligt Ragnars teori skulle kunna se ut just så här. Att UFO't på bilden inte orsakats av, eller vid, en jordbävning är en annan historia, men detta var den enda bilden vi kunde hitta i hastigheten. (Vill du veta mera om händelsen då bilden togs, så bläddra fram till klippsidan.) Copyright: Kent Nylén, ÖREBRO.

Utkast till en UFO-modell.

Hur stort är ett typiskt UFO? Hynek framhåller att UFOs vid närkontakter karakteriseras av relativt liten storlek (snarare i storleksordningen 10 m än 100 m). Det bör påpekas, att det ofta är helt omöjligt att bestämma avståndet till ett avlägset föremål, om det ses med himlen som bakgrund och om varken hastighet eller avstånd är kända. Det är lättare att bestämma avståndet om föremålet är nära, speciellt om det tillbringar en del av tiden på marken, vilket ofta händer vid närkontakter.

Man kan spekulera i om de stora mått, som ofta har rapporterats är resultatet av felaktiga avståndsbedömningar. Om det vore så, skulle även hastigheten vara överskattad. Det finns dock bevis för motsatsen. Några UFOs har blivit observerade både visuellt och med radar, och extremt höga hastigheter har faktiskt uppmätts på radarskärmarna. Förmodligen kan UFOs ha vida varierande storlekar. Ändå vore det värdefullt att ha grova uppskattningar av storlek, massa och energi för ett typiskt UFO. Om vi börjar med storleken föreslås följande modell.

Form: ellipsoid (cirkulär symmetri runt lilla axeln)

Dimensioner: stora axeln 30 m, lilla axeln 8 m.

Volym: $3\,800\text{ m}^3$

Yta: $1\,600\text{ m}^2$

Med samma antagande om utstrålning, som för kulblixten, 800 W/m^2 , blir den totala utstrålningen från UFO modellen $1,3\text{ MW}$. Med en livslängd på $1\,000\text{ s}$, ger detta ett energiinnehåll på $1,3 \times 10^9\text{ J}$.

Det borde vara lätt att beräkna massan av ett UFO med utgångspunkt från dess densitet och dess volym, men här möter vi svårigheter. En vettig densitet skulle kunna vara luftens densitet vid atmosfärstryck. Detta ger vår modell en massa på nästan $5\,000\text{ kg}$. En sådan massa fordrar ansevärliga krafter för acceleration. De höga accelerationer som rapporteras vid UFO observationer tillhör de mest förbluffande egenskaperna hos UFOs.

I ett fall, där ett UFO följdes med radar, färdades objektet med ca $1\,600\text{ km/tim}$ och gjorde sedan en helomvändning inom ett 8 km stort område (4). Om vi antar att svängen skedde utefter en halvcirkel med radien 4 km , fig. 1, var den radiella accelerationen 50 m/s^2 , vilket skulle kräva en kraft på $2,5 \times 10^5\text{ N}$ enligt vår modell.

Magnetiska krafter av denna storlek och som verkar över dessa avstånd är absurd idé. En framdrivning med någon raketliknande motor verkar också vara otänkbar. UFOs är vanligen tysta, fränsett det brummande ljud, som ibland rapporteras.

Den oundvikliga slutsatsen är nu att UFOs massa måste vara mycket mindre än vi först antog. Men om densiteten av UFOs är lägre än luftens, vad hindrar dem från att stiga

uppåt som varmluftsballonger ?
 Det finns också andra problem: luftmotståndet som skall övervinnas vid höga hastigheter måste vara enormt, alldeles oavsett vilken massa UFOt har.

Det finns bara en väg ut från dessa problem. Vi måste dra slutsatsen att UFOs inte är någontig annat än celler av oscillerande elektromagnetisk energi. De joniserar luften, när de passerar genom den, men de tar inte luften med sig. Luften är endast ett medium, precis som den är ett medium för ljudvågor, vilka passerar genom den utan någon transporteffekt. Det finns ännu en orsak för att dra denna slutsats. Om joniserad luft hade förflyttats vid de observerade höga hastigheterna, skulle ljudbangar ha åstadkommit och rapporterats.

Om vi slutligen återvänder till vårt antagande att UFOs och kulblixtar är väsentligen samma fenomen, så tycks hypotesen att luften tjänstgör endast som medium, vara den enda som passar ihop med kulblixstens märkliga förmåga att kunna passera igenom stängda fönster (5).

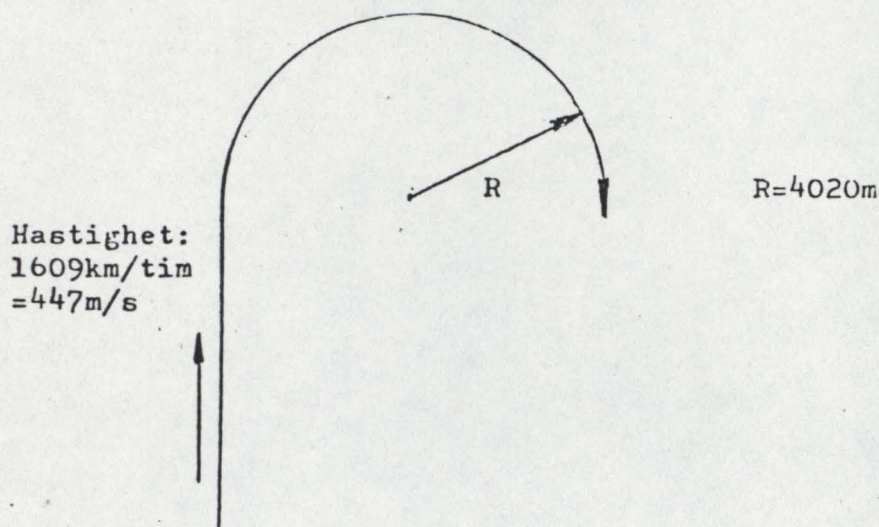

Fig. 1. Rörelsebana hos ett UFO, radarobservation, fall RV-2(Hynek)
 Beräknad av författaren med hjälp av data från flygtrafikkontrollens rapport.

Energikällan

Så länge som kulblixtfenomenet inte är fullständigt förklarat (6), är inte hypotesen som säger att UFOs och kulblixtar är närbesläktade fenomen, något slutligt svar på UFO problemet. Vi blir tvungna att acceptera detta. Dock måste vi kräva av teorin att den åtminstone inte bryter mot fysikens grundläggande principer, som t ex lager om energins oförstörbarhet. Med andra ord, vi måste finna en rimlig energikälla som är kapabel att klara av en världsproduktion av åtminstone några tiotal UFOs per år.

Under åskväder frigörs stora mängder elektromagnetisk energi, och sambandet åskväder - kulblixtar är välkänt. UFOs verkar däremot inte ha något samband med åskväder. De elektriska utladdningar, som genererar UFOs äger förmodligen rum i underjorden, i skarvarna mellan kontinentalsocklarna.

Under geomagnetiska stormar, vilka är särskilt vanliga under år med hög solfläcksaktivitet, flyter starka elektriska strömmar, s k jordströmmar, genom jordskorpan. På den tid då man använde lågfrekvent telegrafi för kommunikation, stördes förbindelserna ofta av jordströmmar, speciellt under solfläcksmaxima.

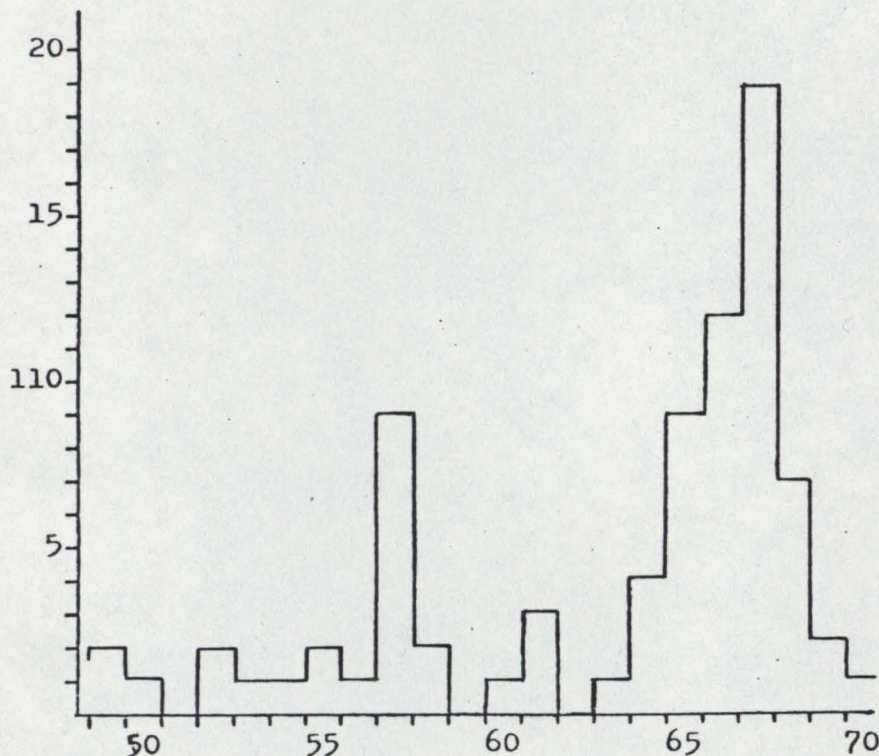

Fig. 2. UFO observations maxima sammanfaller nästan med solfläcksmaxima 1957 och 1968. Diagrammet baseras på Hynek's presenterade data (1).

I dag använder man sig av jordströmmarna för att förut säga jordbävningar. Före en jordbävning ändrar sig ofta jordströmmarna och även magnetfältet kan påverkas. En trolig förklaring till dessa fenomen är att djupa sprickor uppstår i strömmens väg, vilka verkar som gigantiska strömbrytare och tvingar strömmen att ändra riktning. I sprickorna kan man vänta sig att det uppstår överslag.

Enligt Gold (7) förekommer det starkt komprimerad metan i jordskorpan. Sättningar i berggrunden före och under jordbävningar möjliggör för gasen, som har lagrats under tryck upp till 300 atmosfärer, att flöda ut genom sprickor i marken. Synliga bevis för detta är, enligt Gold, flata flammor, Fackelliknande lågor och våldsamma explosioner som följer med jordbävningar.

Om starkt komprimerad gas fyller en spricka, kan spänningen tvärs över den stiga till jämförelsevis höga nivåer innan

en urladdning äger rum. (Enligt Paschen's lag är genomslagsspänningen proportionell mot gastrycket.) Den troligaste platsen för genomslaget är den översta delen av sprickan, där trycket är lägst.

Energien som tillförs det geomagnetiska systemet av energetiska partiklar från solen under en måttlig geomagnetisk storm är av storleksordningen 10^{16} J (8). Det mesta av denna energi försvinner i jonosfären och på grund av resistiva förluster i marken. Underjordiska elektriska urladdningar förbrukar säkert bara en liten del av den totala energin, men eftersom energin i UFO modellen bara är $1,3 \times 10^9$ J, kan slutsatsen fortfarande bli att den föreslagna energikällan, jordströmmar producerade av geomagnetisk aktivitet, innehåller tillräckliga mängder energi.

Prövning av hypotesen.

Det finns många sätt att testa hypotesen om jordströmmar som energikälla för UFOs. Följande frågor är av intresse:

- 1/ Ses UFOs ofta längs förkastningssprickor?
- 2/ Ses UFOs ofta i samband med jordbävningar?
- 3/ Finns det ett samband mellan geomagnetiska stormar och UFO observationer?

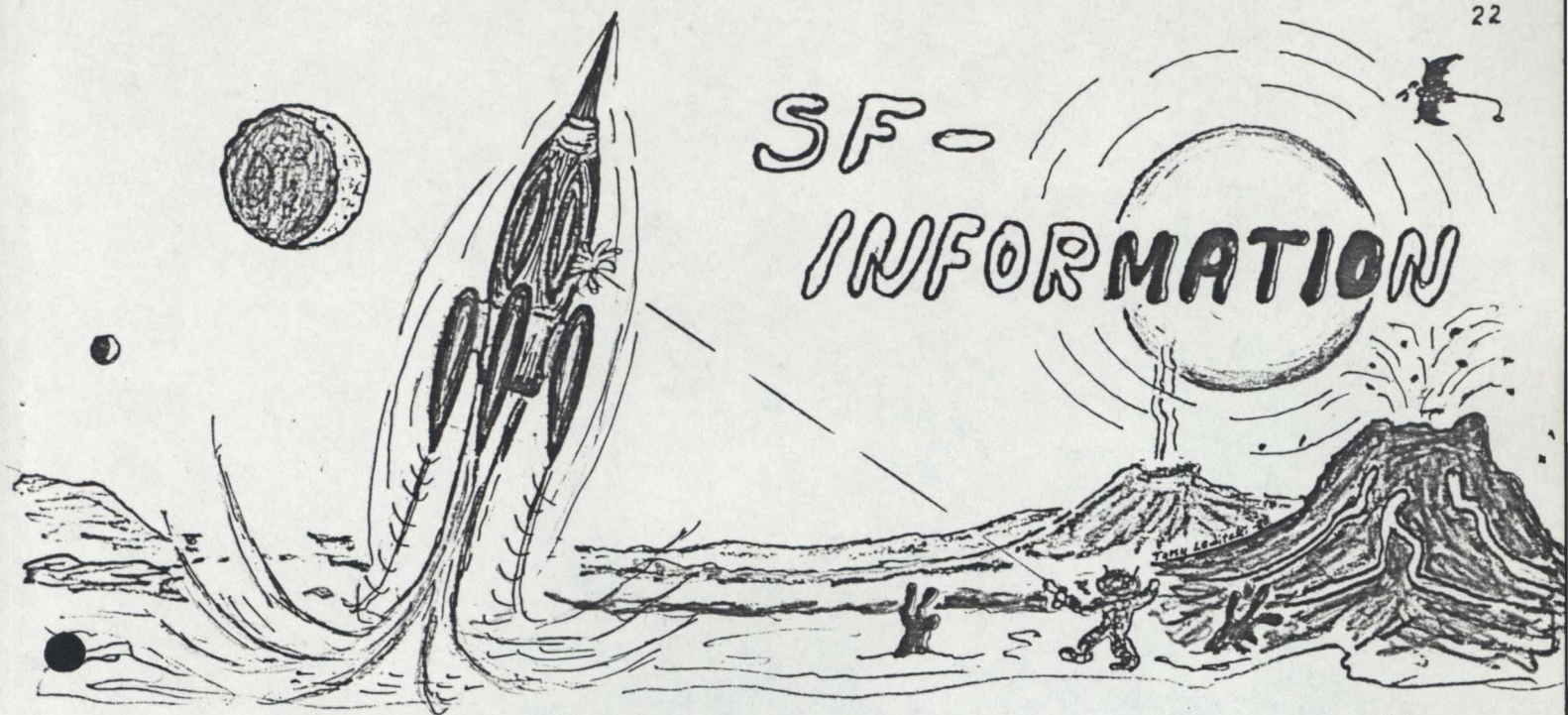
Det är författarens åsikt att svaret på frågorna 1 och 2 är "ja", fastän statistiskt signifikanta bevis är svårt att skaffa fram. Många UFOs har observerats längs kanten av kontinentflaken t ex i Japan och längs Nord- och Syd-amerikas västkust. Många "ljusbollar" och "glödande skivor" har observerats före, under och efter jordbävningar genom åren.

För fråga 3 kan ett enkelt test göras.

Geomagnetiska aktivitetsmaxima och solfläcksmaxima sammanfaller nästan. I figur 2 är de 80 fallen från Hynek's lista ordnade med avseende på observationsår. Solfläcksmaxima kring åren 1957 och 1968 framträder tydligt. Fastän detta inte bevisar teorins giltighet, motsäger det den åtminstone inte.

REFERENSER

1. J.A. Hynek: "The UFO Experience". Abelard-Schuman, 1972.
2. Encyclopedia Britannica, 15th ed., Vol. 14, p. 510 ("Plasma State").
3. J.A. Hynek, op.cit., Ch.8, end.
4. J.A. Hynek, op.cit., Ch.7, case RV-2.
5. Encyclopedia Britannica, 15th ed., Vol. 10, p.969 ("Lightning").
6. S. Singer: "The Unsolved Problem of Ball Lightning". Nature, Vol. 198, No.4882 (May 25, 1963), p.745.
7. Gold, Th., at meeting of the American Geophysical Union, Spring 1978.
See Lewis, R.S.: "Is the earth a giant methane store?" New Scientist, Vol. 78, No.1101, p.277 (4 May 1978).
8. McGraw-Hill Encyclopedia of Science and Technology, Vol.8, p.75 (Magnetosphere/Geomagnetic storm). Fourth Edition (1977).

Hej igen alla trogna SF-fans!

Hoppas verkligen att ni gillade SF-bilagan i förra SVÄVAREN, även om det var lite hopraffsat. Vi ska presentera en ny film den här gången, STAR TREK, som ni säkert har sett som TV-serie. Boktipset kommer och likaså "tipset", som ger er nyheter om det senaste inom Science Fiction.

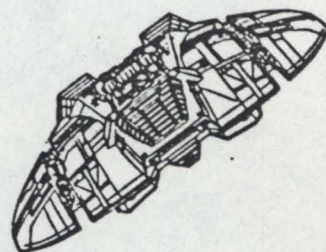
Vi skulle också gärna vilja veta vad du tycker om SF-bilagan, så tag kontakt med någon inom redaktionen och delge dina synpunkter.

Väl mött!

TIPSET

"ALIEN" Specialposter finns att köpa (sno på annars tar den slut). Priset är 9:75 kr och det är Semic som gett ut den.

"DE STORA RYMDKRIGEN" är en bra och välillustrerad SF-bok. Visserligen dyr, 69 kr, men den är värd det dubbla. Finns på Spongs.

BOKTIPSET

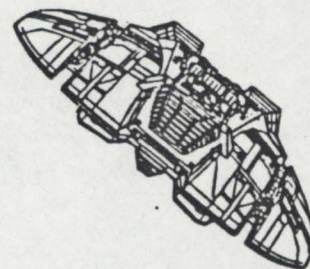
Isaac Asimovs LUCKY STARR PÅ MERKURIUS är en spännande agent-historia i rymdhölje, där man får följa Lucky Starr och marsianen Långmans noga genomtänkta SF-inslag.

Isaac Asimov är en av de bästa författarna i genren och i den här boken förekommer hans tre robotlagar som har blivit norm-givande för hela SF-litteraturen.

A.E. van Vogts SLAN

De var en ny, förbättrad människoras - starkare än vanliga människor och dessutom med förmågan att läsa tankar. De gömde sig för människorna - av goda skäl. De var hatade och fruktade och en belöning var utfäst för varje "slan" som infångade, död eller levande.

Slanernas framtid vilade i Jonny Cross'händer. Han ensam hade tillgång till en glömd hemlighet, som kanske kunde ge slanerna frihet och människovärde...

Richard Saxon: MOT OKÄNDA MÅL

Joe Graeme kände hur skräcken högg tag i honom och han tänkte: Idén är vansinnig, det är rena självmordet.... Men vetenskapsmännen fortsatte oberörda nedräkningen.

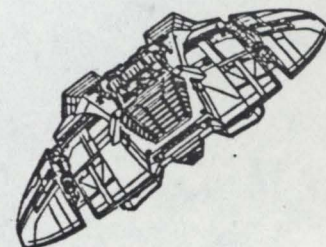
För första gången skulle ett rymdskepp skickas ut mot den yttre rymden - med Joe Graeme som ende passagerare. Ensam skulle han göra resan mot okända mål.

STAR TREK - igen!

Alla tiders satsning, rymdfilmen Star Trek, får förmodligen premiär i mars här hemma. I USA slår den just nu kassarekord på löpande band. Ca 200 milj.kronor har den kostat för Paramount, men dom ångrar sig knappast. 55 milj.kr. har den spelat in på 857 biografer på 3 dagar!! Vi känner väl alla igen Kapten Kirk (William Shatner) och den spetsöriga Mr. Spock (Leonard Nimoy).

För trickjobben står beprövade John Dykstra och Douglas Trumbull, som har fått 20 miljoner att tricka med.

Filmen har dock inte bara varit positiv för Paramount. Travoltas nya film "Urban Cowboy" är ett ekonomiskt fiasko redan innan premiären och kostnaderna för den och Star Trek har fått bolagets pampar på knä, men om Star Trek-succén fortsätter så.....

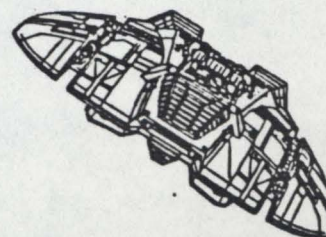
SVENSKA SERIER

Svenska Serier är en hyperbra tidning, där unga, oerfarna tecknare står för materialet. Serierna är utav bästa kvalitet och man tycker sig skönja vissa likheter med berömda tecknare. I nästan varje nummer har det varit någon Sf-serie. En väldigt bra serie var "Heaven Hanson" i nr 1/80. Sno på så kanske du får tag i den.

BLIXT GORDON - lite historia

Alex Raymond, Blixt Gordons skapare, föddes den 2 okt. 1909 i New Rochelle, USA. Efter att ha gått i konstskola och arbetat som medhjälpare till några tecknare, fick han 1933 uppdraget att skapa 2 serier åt Kina Features: Blixt Gordon och Djungel Jim. Dessutom skulle han teckna Agent X-9, vars manus skrevs av den berömda deckarförfattaren Dashiell Hammer.

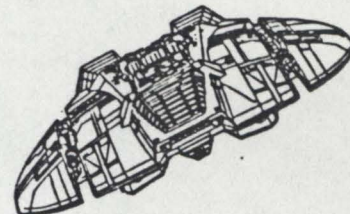
År 1944 lämnade han över tecknandet av Blixt Gordon till Austin Briggs. År 1946 skapade Raymond serien "Rip Kirby", som han höll på med till sin död år 1956.

Blixt Gordon, som först beskrivs som "berömd polospelare och Yale-student" far med sin flickvän Dale Arden och dr. Hans Zarkov till planeten Mongo, som styrs utav den onde kejsar Ming. På Mongo möter de många underliga civilisationer, som t.ex. drottning Frias isrike, drottning Undinas undervattensrike och många andra. De stannar tills Mongo befriats.

2 år senare återvänder de till Mongo, men äventyren hade inte längre samma elegans som de tidigare

Numera är Blixt Gordon en slags rymdäventyrare, som arbetar för den intergalaktiska polisen. Serien tecknas av Dan Barry, bror till Fantomen-tecknaren.

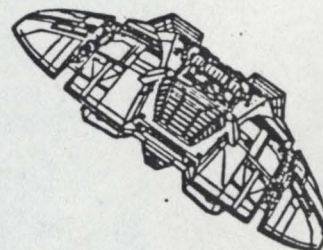
ROBOT-KRIGET - en recension av ny bio-film

En dödsbillede för ett hemskt hopkok av vackra kvinnor, små snedögda underbarn, ett abnormt stort monster i en erbarmlig story om kampen mellan svartklädda elakingar och vänligt sinnade rymd-innevånare. Dålig dubbning och klipp, usel dialog. Premiärpublikens generade fniss övergick i tunga, dystra suckar. Hur dålig får en film vara egentligen? (Charlotte Brundin, Vecko-Revyn)

Legenden JULES VERNE

Jules Verne föddes i den franska hamnstaden Nantes år 1828. Han bodde på en ö med förfallna 1700-tals hus och det var kanske där han fick sina idéer, bland båtmastar och skumma gränder. När han var 11 år rymde han, men misslyckades. Han fick stryk och utgångsförbud. Till sin mor sa han: Hädanefter kommer jag bara att rymma i fantasin.

Vid 20 års ålder rymmer han igen och bosätter sig i Paris. Jules har det svårt och han svälter. Han skriver 2 tunga historiska pjäser, misslyckade. Vid 28 års ålder gifter han sig med Honorine. Jules börjar skriva om ett ballongäventyr och Honorine övertalar honom att gå till en förläggare. Han kommer hem - glädjestrålade. Sammanlagt skrev Jules 89 romaner fram till sin död den 24 mars 1905. Han var en fantastisk "spåman". Han förutspådde ubåten, helikoptern, rymdraketen och många andra saker. När Jules Verne för första gången lyckats, skrev han ett avskedstal till sina arbetsvänner - Jag skall lämna er. Jag har skrivit en roman i en helt ny form. Förstår ni? En helt ny form! Går det vägen, blir den en guldgruva! Adjö. Och visst hade han rätt!!

SF-serien

Vi har tänkt att presentera TV-serier och bio-filmer om Sf i Svävaren. Hoppas ni gillar det!

STJÄRNORNAS KRIG (Star Wars)

Det råder inbördes krig i Galaxen. Rebellererna har lyckats stjäla dom hemliga ritningar som visar hur det fientliga kejsardömet

förgörande vapen, dödsstjärnan, är konstruerad. Dödsstjärnan är en enorm rymdstation med kraft nog att förstöra en hel planet. Rebellerernas ledare, Leia Organa, kidnappas av kejsardömet. Hon tvingas berätta var rebellbasen ligger. Luke Skywalker och Ben Kenobi får genom ett par robotar, R2-D2, en tunnliknande robot, och C3-P0, reda på Leias kidnappning. Dom hyr den galne rymdpi-löten Han Solo och dennes kompanjon, wookin Chewbacca, för att rädda Leia. Konstigt not räddar dom henne från dödsstjärnan och flyr till rebellerernas bas. I en sista stor strid anfaller re-bellerna dödsstjärnan med en-mans attackskepp. Dom lyckas spränga stationen till slut.

"Från början ville jag göra en Blixt Gordon-film, säger George Lucas. Man jag fick inte köpa rättigheterna, så jag fick hitta på egna figurer istället."

Och nog har George Lucas lyckats. I USA ringlade biografköerna runt hela kvarter. Man köper dockor, modeller och böcker och Fan-clubs växer upp som svampar.

Och nu kommer film nummer 2, RYMDIMPERIET SLÅR TILLBAKA...

"Jag ville göra en Action-film... Det skulle finnas laserpistol-er, folk skulle springa omkring på rymdskepp och skjuta...."

George Lucas.

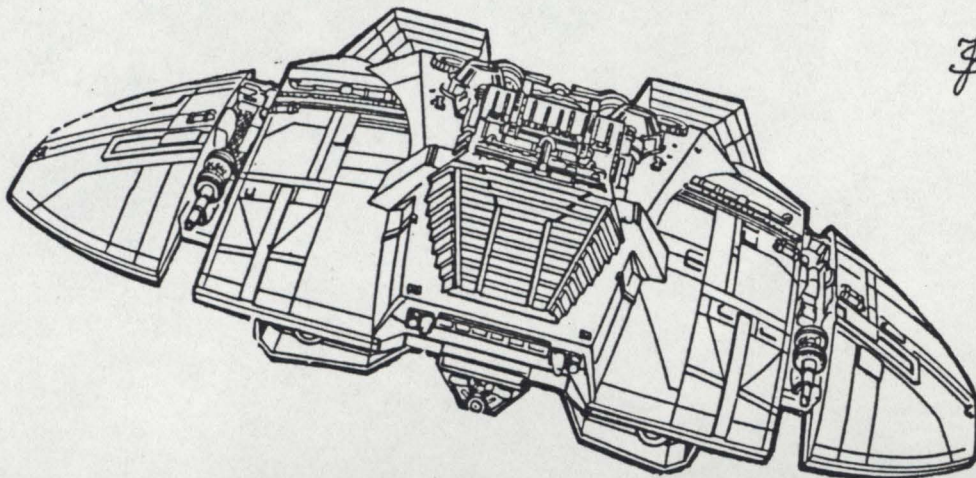
Regi: George Lucas, Musik: John Williams, Kostnad: ca 40 milj. kronor.

PRESSTOP!!

Boken "ALIEN" har utkommit. Kostar 14:75 kr och är faktiskt väldigt bra. Finns i handeln...

Den tecknade serien av "Buck Rogers-rymdhjälten" har utkommit och kostar ca 15:75 (Semic). Vi återkommer med ett reportage om Buck Rogers i ett senare nummer.

"Världarnas Krig" i serieform har utkommit. Priset är ca 6:75.

\$

KT 800225

Jättelika pyramider på Mars tecken på intelligent liv?

Sommaren 1976 landsattes de två Viking-landarna på planeten Mars. Nu har sammanfattningarna av forskningsrapporterna om landarnas data börjat utkomma. Den mest sensationella boken hittills utgavs förra hösten i USA. Där hävdas

att det med stor sannolikhet finns liv på Mars. Författaren – en ung amerikansk vetenskapsjournalist – menar att där kanske också finns intelligent liv. De anmärkningsvärda fotografierna av jättelika pyramider kan vara ett tecken på det. – Sören G. Lindgren rapporterar.

Rymdsonden Mariner 4 passerade Mars på 10.000 kms avstånd de sista dagarna i november år 1964. De bilder den sände till jorden visade att den mytomspunna planeten var mera männlik än jordlik. Det var en klar besvikelse. Astronomin hade visserligen redan fastslagit att Mars inte kunde vara en mindre syster till Jorden, vilket många författare tidigare drömt om, men att den fjärde planeten skulle vara lika ofruktbar och steril som månen var ändå värre än vad de flesta väntat sig.

Situationen blev inte bättre av bilderna från Mariner 6, som gled förbi Mars drygt fyra år senare: samma dystra kraterlandskap. Just ingen tänkte på att en tillfällighet hade såväl Mariner 4 som 6 kommit att ta huvuddelen av sina bilder från Mars södra halvklot.

När den tredje rymdsonden, Mariner 9, gick i bana runt Mars den 30 maj 1971 visade det sig att sikten ner mot marken skymdes av en sandstorm som omfattade hela planeten. Stormen blåste ihärdigt i mer än ett halvt år. Detta resulterade i att de smått sensationella bilder av Mars norra halva, vilka småningom anlände till jorden aldrig riktigt nådde ut till allmänheten.

Det norra marsklotet hade emellertid en mera jordlik topografi än det enahanda, månlika södra. Jättelika vulkaner – Mons Olympus är med sina 27 km solsystemets högsta kända berg –, väldiga förkastningssprickor, slingrande flåror, som misstänkt liknade floddalar högländ som sluttande övergick i lågländ och inte minst: ett betydligt färre antal kratrar. Bilderna från den norra polarkalotten pekade slutligen på att islagret där inte bara kunde bestå av kolsyresnö eller torris utan måste bygga på ett mäktigt lager av riktigt is. Men vad betydde nu detta?

FÖRSTA MARKBILDERNA

Mars fick sedan en publi-

ket som aldrig förr, när de båda Vikinglandarna tog mark sommaren 1976 (Viking I den 20/7 och II den 3/9). De medförde båda utrustning inte bara för att ge oss de första markbilderna av den fjärde planeten utan även för att fastställa om där eventuellt förekom liv, i första hand av mikrobiskt slag.

Markbilderna tycktes bekräfta de negativa förväntningarna på en öde och steril planet: rena rama stenöknar. Även marktesterna blev en besvikelse: resultaten var motsägelsefulla. Det enda som med säkerhet kunde sägas var att Mars' yta kemiskt var ovanligt aktiv. Om denna aktivitet sedan också var av organiskt ursprung kunde inte avgöras.

● Kanske marsianerna existerar, trots allt?

De båda Viking-landarna fortsatte att sända data till jorden i långt över ett år. Ganska snart började också forskningsrapporter dyka upp i de vetenskapliga tidskrifterna. Redan år 1978 utgavs den första populärvetenskapligt hållna sammanfattningen av den viktigaste informationen från Viking-landarna: Eric Burgess utförligt illustrerade To the Red Planet (Till den röda planeten: Columbia University Press). Den bekräftade bilden av en

död planet men med tillägget att vi fortfarande vet för lite.

SENSATIONELL TEORI

Den verkligt sensationella omvärderingen gjordes emellertid senaste höst av en ung amerikansk vetenskapsjournalist, David L. Chandler. I sin bok Life on Mars (Liv på Mars: förlag E.P. Dutton) tog han på nytt upp den äldsta och djärvaste av alla trådar som spunnits kring Mars: den skulle trots allt vara en systerplanet till jorden! Inte bara med vatten och med liv utan rentav med intelligent liv!

Chandler utgångspunkt är den förmodligen viktigaste upptäckt som Viking-landarna gjorde: det finns överraskande mycket vatten på Mars. Den överväldigande delen av detta vatten är just nu bundet i polar kalotternas inlandsisar, mest i norr. En forskare har räknat ut att skulle denna is smälta skulle vattnet täcka planeten i ett fem meter tjockt lager.

Därtill förekommer vatten i mindre omfattning över hela planeten. Samtidigt uppträder sålunda varje morgon dis och dimma, som löses upp efter ett par timmar. I marken fruset vatten tinas alltså upp av solvärmen. På grund av Mars tunna atmosfär kan vatten inte uppträda i flytande form, utan övergår genast i vattenånga när is smälter (på samma sätt som torris på jorden).

Med denna förekomst av vatten är den tredje nödvändiga förutsättningen för jordliknande liv på Mars uppfyllt. De två andra visste man om sedan tidigare, nämligen förekomsten av en atmosfär och relativt dragliga temperaturförhållanden.

ORGANISKT LIV

Detta gör det möjligt för Chandler att argumentera för att Viking-landarnas tester med hög sannolikhet gavs utslag för organiskt liv. Och andra uppgifter som sipprat

ut tyder på att han har rätt. Under de extrema förhållanden som ett eventuellt liv på Mars har utvecklats, måste det ha fått en karaktär, som gör att det endast avlägset påminner om sina jordiska motsvarigheter: tjocka skal som skydd mot ultraviolett strålning, djur och växter i avancerad symbios osv.

Chandler menar vidare att detta liv inte behöver ha stannat på en primitiv mikrobisk nivå. Det kan ha utvecklats åtminstone till en komplexitet som motsvarar jordiska lavararter (som vid experiment har visat sig kunna överleva under Mars-liknande förhållanden).

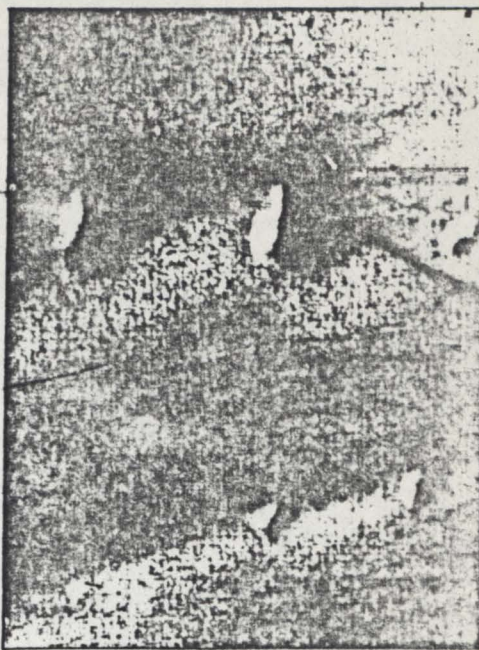
Sedan länge har astronomerna kunnat iaktta att marken kring nordkalotten på Mars mörknar om våarna. Denna skugga vandrar sedan söderut medan sommaren framskrider. Det är möjligt, menar Chandler, att det är lavar som vaknar till liv när isen börjar smälta och vatten sprids i form av vattenånga.

ISTID PÅ MARS

Men tänk om livet har utvecklats mot en ännu högre komplexitet på Mars?

I sitt resonemang bygger Chandler vidare på forskningshypoteser om att Mars nu genomlever en istid. En av de viktigaste orsakerna därtill är att polerna vandrar runt i en stor cirkel, som tar 25.000 år att fullborda. Det gör att nordpolen i dag pekar bort från solen när planeten i sin elliptiska bana befinner sig närmast denna. Eller m.a.o.: när solen lyser som varmast är det vinter på norra halvklotet. Det gör att isen på nordkalotten endast smälter till en liten del medan sydkalottens mindre islager helt förångas.

Om 12.500 år är situationen den motsatta: Nordpolen lutar mot solen när Mars är närmast vår centralstjärna.

● Bilderna av jättepymiderna på Mars är ganska oskarpa. Men de upphöjningar som avbildas verkar ändå att bilda just tresidiga pyramider. Vetenskapsmännen har försökt förklara fenomenet så att vindar i tur och ordning har blåst från tre olika håll under långa perioder, formande berg på detta sätt. Den unge amerikanske vetenskapsjournalisten David L. Chandler påpekar i sin bok om liv på Mars att detta är en sökt och absurd förklaring. Lika troligt är att pyramiderna kunde vara uppförda av intelligent liv på den fjärde planeten. — På bildens övre halva två större och på den nedre två mindre pyramider.

Då smälter den norra inlandsisen medan den sydliga åter inte gör det. Mitt emellan dessa extrema situationer finns en period på flera tusen år då båda halvorna på Mars får lika mycket sol. Då är inlandsisarna mycket små eller har smulnit helt.

I denna situation tillförs Mars atmosfär så mycket vattenånga att det atmosfäriska trycket ökar så kraftigt att vatten börjar uppträda i vätskeform. Det skulle börja regna på Mars och de gamla flodflöden skulle fyllas. Huvuddelen av dem mynnar ut i ett enormt lågländ, som omger hela norra halvklotet och som inte kan vara annat än en gammal havsbotten, menar Chandler. Matade av floderna skulle detta lågländ snart översvämmas och Mars gamla cirkumpolära ocean skulle åter börja svalla.

PYRAMIDER

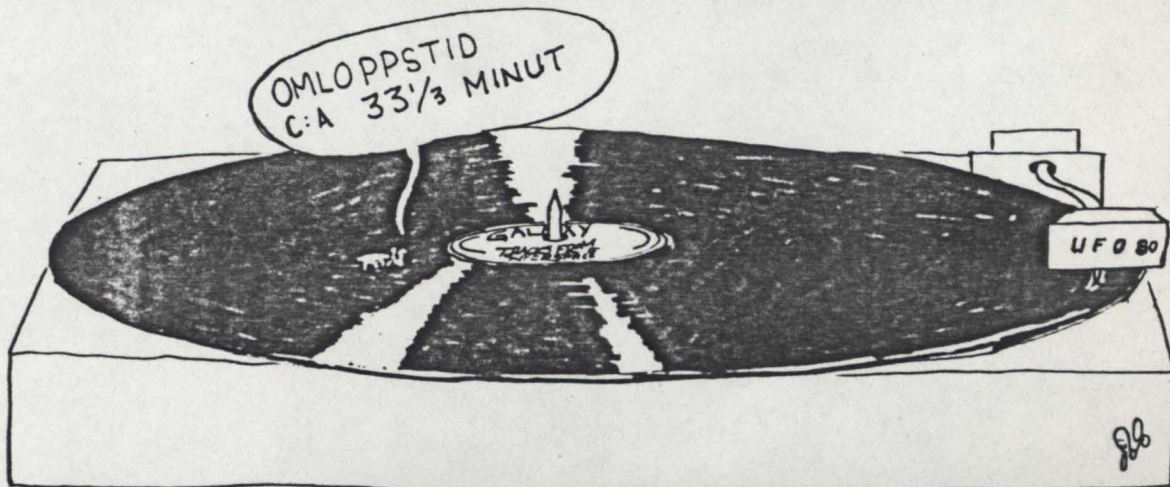
Mitt i oceanen finns en ö som döpts till Elyseum. Utmed dess södrakust är alltid

den mörka aktiviteten mycket intensiv om somrarna. Men det intressantaste är att någon kilometer från kusten finns där någonting som verkar att vara jättelika tresidiga pyramider. Det är kanske det mest sensationella som hittills påträffats på Mars.

De naturliga förklaringar som vetenskapsmännen kommit med avvisar Chandler som absurda. »Pyramidernas» regelbundenhet är av den arten, menar han, att de kan vara uppförda av intelligent liv. Samtidigt understryker han att det är frågan om rena gissningen.

Efter besvikelserna med de första Mars-bilderna kan vi alltså åter börja drömma om Mars. Där finns vatten. Där finns med stor sannolikhet liv. Kanske finns marsianerna också, trots allt?!

Sören G. Lindgren

Omständigheterna kring en påstådd UFO-landning på sjön Vikaren utanför Gyttop 1976 redovisas också utförligt. Enligt vittnen stod ett stort, skivformat föremål parkerat på sjöns is i fem timmar.